

Tygodniowy rozkład zajęć: Na wiejskim podwórku

(4- 8. 05. 2020r.)

Grupa VII- Pszczółki (3- latki)

Poniedziałek (4.05.2020r.)

Temat: Kto mieszka na wiejskim podwórku?

Cele:

- zdobywanie wiedzy na temat zwierząt żyjących na wsi
- usprawnianie narządów artykulacyjnych mowy poprzez naśladowanie głosów zwierząt
- ćwiczenie słuchania ze zrozumieniem
- kształtowanie umiejętności wypowiedzania się na temat wysłuchanego tekstu
- wzbogacanie słownictwa
- rozwijanie percepcji słuchowej

1. Oglądanie prezentacji na temat zwierząt żyjących na wiejskim podwórku. Dzieci poznają nazwy zwierząt, ich wygląd i zachowanie. Następnie zachęcamy je do wysłuchania opowiadania o dziewczynce, która pojechała do dziadków na wieś.

2. Słuchanie opowiadania Urszuli Piotrowskiej „Z wizytą na wsi”

„Z wizytą na wsi”

Anulka pojechała z mamą i tatą na wieś, żeby odwiedzić babcię i dziadka. Mieszka tam też kuzyn Anulki Jarek, który chodzi już do szkoły.

– Choć, Anulko, pokażę ci nasze prosiaczki– powiedział Jarek. – Mamy ich aż dwanaście! Wziął dziewczynkę za rękę. A za nimi, hop, hop, hop, podskakiwał szczeniaczek Miłek i piskliwie poszczekiwał: hau, hau, hau. Po drodze zatrzymali się przy kurniku i Jarek dał Anulce ziarna, żeby wysypała kurom. Ko, ko, ko gdakały zadowolone i pazurkami drapały ziemię, jakby tam były schowane jakieś smakołyki. A kogut: kukuryku, kukuryku, piał tak głośno, że aż cała okolica go słyszała. – Kwoka z kurczętami dostaną od babci specjalne jedzenie, tak, tak– tłumaczył Jarek. Drzwi do chlewa, w którym mieszkały świnki, były bardzo ciężkie, więc Anulka pomagała Jarkowi je otworzyć. A w środku?

Co tam było pochrząkiwania i chrumkania: chrum, chrum, chrum. Mama świnka właśnie karmiła swoje prosięta. Jakie były śliczne! – Wychodzimy – szepnął Jarek. – Żeby świnek nie denerwować. A potem poszli do obory. Anulka dobrze wie, że w oborze mieszkają krowy. Krowa Mela na ich widok zamuczała muuu, odganiając ogonem muchy. – Jak myślisz, co ona mówi? – zapytała dziewczynka. – Może chwali się swoim synkiem, małym cielaczkiem –

odpowiedział Jarek z uśmiechem. A cielaczek stał obok mamy krowy i lekko trącał ją łebkiem, jakby o coś prosił. – Pewnie chce się napić mleczka – domyśliła się Anulka.

Nagle zauważyli, że nie ma z nimi Miłka. Gdzie mógł się podziać? Szukali w oborze, ale szczeniaczka nie znaleźli. Po chwili usłyszeli gęganie i zagniewany głos babci.

– Miłku, ty łobuzie, nie wolno gonić gęsi! Dzieci wybiegły z obory. Babcia trzymała Miłka na rękach, który bardzo zadowolony próbował polizać ją w policzek. Jedna gęś gęgała: gę, gę, gę, syczała, wyciągała szyję i trzepotała skrzydłami. Złościła się na Miłka, że wystraszył jej gąsięta: gę, gę, gę.

– Och, babciu! – westchnęła Anulka. – Tutaj jest tak pięknie i ciekawie jak w bajce.

Dziadek wyglądał przez okno i usłyszał, co powiedziała wnuczka. Bardzo go to ucieszyło.

– Wiesz co, Anulko, zaraz zaprowadzę cię w jeszcze jedno miejsce jak z bajki.

Za domem babci i dziadka była polna droga. Poszli tą drogą, aż doszli do pastwiska. A tam pasły się konie. Podskakiwały, biegały, tarzały się w trawie, ihaha, ihaha, takie były szczęśliwe. A najszczęśliwsza była mama klacz, która nie odstępowała swojego żrebaka na krok.

– Na noc zaprowadzamy konie do stajni – tłumaczył dziadek.

– Jak będę duża – postanowiła Anulka – to też zamieszkać na wsi, a ty mnie wszystkiego nauczysz, dziadziusiu. I babcia też. I Jarek też.

– No to postanowione! – odpowiedział Jarek i cała trójka podała sobie ręce.

3. Rozmowa kierowana na temat opowiadania. Jakie zwierzęta widziała Anulka na wsi? Gdzie mieszkały świnki, a gdzie krowa Mela? Dlaczego pies Miłek oddalił się od dzieci? Czy Anulce podobało się na wsi? Jak myślicie, dlaczego?

4. Rozmowa na temat tego, gdzie mieszkają zwierzęta żyjące na wsi. Wymieniamy nazwy: kurnik, chlew, obora, stajnia, a dzieci podają nazwy zwierząt, które tam mieszkają. Podczas rozmowy prezentujemy odpowiednie rysunki lub zdjęcia.

5. Zabawa słuchowa „Zwierzęta na wiejskim podwórku”. Odtwarzamy z płyty lub naśladujemy odgłosy zwierząt z wiejskiego podwórka, a dzieci podają ich nazwy, prezentują ich sposób poruszania się.

Rozpoznawanie odgłosów. Rozwijanie umiejętności improwizacji.

6. Zabawa ortofoniczna „Naśladujemy głosy zwierząt”. Pokazujemy zdjęcia zwierząt, a dzieci naśladują ich głosy, np.: kwa, kwa, kwa; ko, ko, ko; gę, gę, gę; muuu, muuu.

Strony internetowe, które mogą być przydatne do powyższego tematu:

<https://www.youtube.com/watch?v=qQtJP40a1Iw&vl=pl> ;

<https://www.youtube.com/watch?v=YHB3x2k3x30&vl=pl> ;

<https://www.youtube.com/watch?v=NKO8pCskBhI&vl=pl> ;

<https://przedszkouczek.pl/2019/03/29/zwierzeta-na-wsi/>

Wtorek (5.05.2020r.)

Temat: Skąd się bierze mleko?

Cele:

- rozwijanie ekspresji ruchowej
- poznanie produktów pochodzenia zwierzęcego
- poznanie korzyści, jakie człowiek czerpie z hodowli zwierząt
- samodzielne wykonanie jogurtu bananowego
- wdrażanie do dbania o higienę podczas przygotowywania posiłków

1. Zabawa inscenizacyjna do wiersza Danuty Gellnerowej „Łakomy kot”. Dzieci- kotki siedzą na dywanie, każde ma przed sobą miseczkę i łyżeczkę. Recytujemy wiersz, a dzieci ilustrują ruchem nasze słowa. Naśladują mieszanie mleka w miseczce, próbowanie, a potem pokazują, że miseczka jest pusta.

„Łakomy kot”

W domku za rzeką
kot gotował mleko.
Mieszał je w rondelku
łyżeczką niewielką.
Raz zamieszał,
raz spróbował,
bardzo krótko
je gotował.
Zanim się ugotowało–
nic w rondelku nie zostało.

2. Zabawa dydaktyczna „Co nam daje...?”. Prezentujemy zdjęcia przedstawiające różne zwierzęta hodowlane, a dzieciom rozdajemy zdjęcia produktów, które od nich otrzymujemy. Zadaniem dzieci jest połączyć zdjęcia w odpowiednie pary, np.: krowa – mleko, masło, ser; owca – wełna, mleko; kura – jajka; koza – mleko; świnia – mięso.

3. Rozmowa kierowana na temat produktów pozyskiwanych od zwierząt.

Od jakiego zwierzęcia mamy mleko? Co można z niego zrobić? Dla jakich produktów hodujemy kury?

4. Wspólne przygotowanie jogurtu bananowego. Dzieci kroją banany na małe kawałki i zalewają je jogurtem. Następnie dokładnie mieszają wszystko w miseczkach. W ten sposób uzyskują naturalny jogurt bananowy. Przypominamy o przestrzeganiu zasad higieny.

5. Degustacja samodzielnie przygotowanego jogurtu. Informujemy dzieci o jego walorach odżywczych.

Opracowała: Danuta Brozdowska

Środa (6.05.2020r.)

Temat: Czarna krowa w kropki bordo

Cele:

- rozwijanie umiejętności słuchania tekstu ze zrozumieniem
- kształtowanie umiejętności dostrzegania w wierszu elementów humorystycznych
- rozwijanie wyobraźni
- doskonalenie umiejętności liczenia
- rozwijanie umiejętności manualnych
- zachęcanie do poznawania nowych smaków

1. Słuchanie wiersza Natalii Usenko „Czarna krowa”.

„Czarna krowa”

Czarna krowa w kropki bordo
wędrowała drogą.
Z przodu miała wielką głowę,
z tyłu miała ogon!
Przystanęła nad kałużą,
pochyliła głowę–
Jedno oko miała żółte,
drugie fioletowe!
Rozpostarła wielkie skrzydła
(miała je na grzbiecie),
Pofrunęła między chmury,
wrzeszcząc „ECIE PECIE!!!”
Z najwyższego czubka drzewa
skakała na głowę,

Zlizywała prosto z nieba
chmury waniliowe . . .
Tylko niech mi nikt nie mówi,
że krowa nie lata,
Bo się wszystko może zdarzyć
w samym środku lata!

2. Rozmowa na temat wiersza, wskazywanie w nim elementów humorystycznych.

Jak wyglądała krowa, o której mowa jest w wierszu? (pokazujemy, jak wygląda kolor bordo). Jakiego koloru miała oczy? Co miała na grzbiecie? Co krowa robiła na czubku drzewa? Jaki smak miały chmury? Jakie imię nadalibyście takiej krowie? Jakie odgłosy mogłaby wydawać taka bajkowa krowa? Uświadamiamy dzieciom bajkowy i humorystyczny charakter wiersza.

3. Zabawa matematyczno-plastyczna „Bajkowa krowa”. Dzieci otrzymują kartki z konturowym rysunkiem bajkowej krowy. Wspólnie liczą, ile krowa ma kropek (3), ile ma nóg (4), skrzydeł (2), rogów (2), wskazują 1 ogon i 1 głowę. Następnie kolorują rysunek kredkami. Przeliczanie elementów. Nauka mieszczczenia się w konturze.

4. Praca manualna „Plastelinowa krowa”. Dzieci lepią z plasteliny lub ciastoliny krowę, która była bohaterką wiersza. Wykorzystują kolory: czarny, bordowy, żółty, fioletowy.

5. Degustacja mleka. Przygotowujemy różne rodzaje mleka (mleko od krowy, sojowe, smakowe– czekoladowe lub inne, kozie) i nalewamy dziecku do degustacji. Dziecko próbuje i ocenia, które mu smakuje i dlaczego.
Zachęcanie do poznawania nowych smaków.

Opracowała: Danuta Brozdowska

Czwartek (7.05.2020r.)

Temat: Zwierzęta dorosłe i ich dzieci

Cele:

- poznanie nazw dorosłych zwierząt hodowlanych i ich potomstwa
- doskonalenie sprawności plastyczno-technicznych
- rozwijanie słownictwa
- utrwalanie nazw figur geometrycznych

1. Zabawa dydaktyczna „Zwierzęta i ich dzieci”. Prezentujemy zdjęcia dorosłych zwierząt hodowlanych, a obok rozkładamy zdjęcia przedstawiające ich młode. Zadaniem dzieci jest połączyć zdjęcia w odpowiednie pary. Informujemy dzieci, jak nazywamy młode zwierzęta (krowa – cielę, koza – koźlą, klacz – źrebię). Poznanie nazw potomstwa zwierząt hodowlanych.

2. Zabawa słowna. Dzieci szukają określeń, którymi można opisać dowolne młode zwierzęta hodowlane, np.: owieczkę (puszysta, miękka, biała...), kurczątka (żółte, malutkie, śmieszne...). Wzbogacanie słownictwa.

3. Zabawa geometryczna „Zwierzęta z figur”. Dzieci układają z szablonów figur geometrycznych różne zwierzęta. Następnie o nich opowiadają. Stosowanie nazw figur geometrycznych. Rozwijanie wyobraźni.

Strony internetowe, które mogą być przydatne do powyższego tematu:

https://chomikuj.pl/jot_em18/Przedszkole/Pomoce+do+zaj*c4*99*c4*87/Zwierz*c4*99ta/Zwierz*c4*99ta+i+ich+dzieci

Opracowała: Danuta Brozdowska

Piątek (8.05.2020r.)

Temat: Kurki z kolorowego kurnika

Cele:

- pogłębianie doświadczeń plastyczno- konstrukcyjnych
- doskonalenie mowy i myślenia
- rozwijanie ogólnej sprawności ruchowej

1. Zabawa ruchowa „Czarodziejska glina”. Przekazujemy dziecku kawałek gliny lub masy solnej. Prosimy, aby udawało, że lepi z niej dużą piłkę.

Ćwiczenia motoryki małej. Rozwijanie sprawności manualnych.

2. Lepimy z gliny– praca plastyczno-techniczna. Dzieci lepią z gliny (lub masy solnej) kury i kurczaczki. Wtykają w gotowe figurki kolorowe piórka – skrzydełka i koraliki – oczy. Po wyschnięciu gliny dzieci mogą pomalować swoje prace farbą plakatową.

3. Sprzątanie po zakończeniu pracy.

Strony internetowe, które mogą być przydatne do powyższego tematu:

<https://www.youtube.com/watch?v=-ZPEv5b2kN8>

Na zakończenie tygodnia- jeszcze wesoła piosenka:

<https://www.youtube.com/watch?v=30nw6AtuGiQ>

Opracowała: Danuta Brozdowska